

Un bon enrenou

L'escola és un espai ben viu, a més de colors hi ha sons i música.

Música, això seria fantàstic! La gradació de sorolls pot arribar fins al **terrabastall**. Quan celebrem alguna cosa fem **gresca** o **xerinola**. Quan hi ha un **rebombori** important parlem de **disbauxa**, **sarau**, **guirigall**, **cridòria**, **cacau** o **olla de grills**. Si ens referim al desordre parlem d'un **poti-poti** de coses, un **desgavell** o un **desori**. Endreçar o desar és posar cada cosa al seu lloc, i costa molt!

Quant als nens n'hi ha que són belluguets, entremaliats, estil cul d'en Jaumet, i n'hi ha que són més tranquils i dormilegues. D'anar a dormir també en diem **anar a fer nones** i us recordem que els nens **s'adormen** (verb **adormir-se**: procés) i quan **dormen** (verb **dormir**: estat) semblen angelets.

Els nens, a banda (com els adults), es fan estimar (carinyosos és una forma col·loquial, però no normativa), són falaguers, del morro fort; n'hi ha que s'esveren amb facilitat, que s'enrabien (no pas que fan *rabetes); n'hi ha que ja xerren molt, mentre d'altres tot just balbotegen; n'hi ha de cridaners, xisclaires, riallers; n'hi ha que baden (badocs) i s'encanten, n'hi ha de més decidits i espavilats.

I per acabar, una frase feta ben apropiada ara a la tardor: **molta fressa i poca endreça**, que es diu quan cauen molts de trons però no plou, o quan es fan molts preparatius i al final se'n treu ben poc profit.